

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: گنادی سیماکوف (GENNADY SIMAKOV)

برگردان: ا. م. شیری

۲۵ مارچ ۲۰۲۳

اورانیوم ضعیف شده به عنوان یک عنصر نظم مبتنی بر قانون

در جهان ما هیچ جزیره امن و غیرقابل دسترس برای سلاح‌های تلافی‌جویانه وجود ندارد. اخیراً اغلب این احساس به من دست می‌دهد که دوستان و همسایگان لعنتی ما، صادقانه بگویم، که بسیار نزدیک‌تر از خاور دور هستند، با پشتکار در حال تمرین سناریوی یک آخرالزمان هسته‌ای هستند. به طور کلی، نگرش نسبت به مرگ بشر زیر قارچ‌های هسته‌ای که در قاره‌ها رشد می‌کنند، روز به روز بهبودتر می‌شود و باید گفت که بهبودگی آن غیرقابل درک است. هیروشیما و ناکازاکی بمباران هسته‌ای شدند، پس چه؟ قربانیان سوختگی و بیماری تشعشعات خلاص شدند، طبیعت بهبود یافت، شهرهای ویران شده دوباره توسعه یافتند و سعی می‌کنند قربانیان فاجعه را که برخی از آن‌ها هنوز زنده هستند، فراموش نکنند. اما در عین حال، آن‌ها را متوجه اتفاقاتی که برایشان افتاده، نکنند. انگار آنچه که قبلاً در اینجا روی داده، گذشته است...

حادثه انفجار چرنوبیل اتفاق افتاد. اکنون آنجا بزرگترین قرق‌گاه زیستی در اروپا است. درختان، علف، آب، ماهی، پرندگان در حال محو شدن هستند. اما این مانع از تکثیر تصاعدی آن‌ها نمی‌شود. آن‌ها همچنین گردشگران را، البته، غیرقانونی به آنجا می‌برند. چند پیرمرد در آنجا زندگی می‌کنند. یا بهتر بگوئیم زندگی می‌کردند. یک شکارگاه عالی

وجود دارد و به دلایل نامعلوم اصلاً هیولا وجود ندارد. به سخن دقیق‌تر، آن‌ها به طور منظم ظاهر می‌شوند، اما به سرعت خورده می‌شوند و سلامت جمعیت آلوده به تشعشع را تنظیم می‌کنند. جاپانی‌ها فوکویاما را هم تجربه کردند، اما آن را هم سر و سامان دادند. اگرچه تن‌ها آب آلوده به اقیانوس ریخته می‌شود، اما حالا دیگر آن را به خاطر نمی‌آورند. اوکراینی‌ها اخیراً نیروگاه هسته‌ای زاپاروژییه را با کالیبرهای مختلف هدف قرار دادند و سعی کردند حادثه‌ای با تمام عواقب بعدی ایجاد کنند. خود این تلاش از دو چیز صحبت می‌کند: درک شکست اجتناب‌ناپذیر خود و اطمینان از این که آلودگی هسته‌ای چندان وحشتناک نیست. زنده ماندن و اجتناب از عواقب جبران‌ناپذیر آن کاملاً امکان‌پذیر است. ظاهراً به همین دلایل، شرکای قسم خورده ما در لندن تصمیم گرفتند گلوله‌های اورانیوم ضعیف شده اوکراین را تأمین کنند. این اورانیوم ضعیف شده چیز جالبی است، می‌دانید، خیلی شگفت‌انگیز است. این‌ها زباله‌هایی هستند که هر قدرت هسته‌ای بیش از کاغذ شکلات هر احمقی در اختیار دارند. این «زباله»، زباله هسته‌ای درجه دوم محسوب می‌شود، که به نگهداری ویژه نیاز دارد (!) و در مناقشات نظامی استفاده می‌شود. اورانیوم ضعیف شده بسیار سنگین است، قدرت نفوذ هیولائی دارد و هنگام انفجار می‌تواند اثر جمعی ایجاد کند. این که چگونه می‌توان نگهداری ویژه و استفاده در جنگ را با هم ترکیب کرد، کمی نامشخص است. اما، اگر در نظم مبتنی بر قوانین زندگی کنیم، چنین حادثه عجیب رخ نخواهد داد.

بنابراین، هنگامی که یک پرتابه با هسته اورانیوم به سمت هدف پرواز می‌کند، عناصر رادیواکتیو آزاد می‌شوند. هیچ راهی برای خلاص شدن از شر آن‌ها جز این که چهار میلیارد سال صبر کنیم، وجود ندارد. البته، عناصر رادیواکتیو در تمام مسیر پرواز خود به خاک، هوا، آب، نباتات، حیوانات و مردم نفوذ می‌کنند. در واقع، این یک جنگ هسته‌ای اعلام نشده است. اثرات مخرب سلاح‌های هسته‌ای ایجاد می‌شود، بدون این که با بمب، حتی با بمب کثیف یا انفجار یک راکتور هسته‌ای مواجه باشیم. فقط یک پرتابه که از زره تانک عبور می‌کند، بسیار ارزان است و اثر مخربی با تأخیر دارد. از جمله، هم روی سربازان دشمن و هم روی کسانی که آن را شلیک می‌کنند، اثر می‌گذارد. آلودگی رادیواکتیو مشخص نمی‌کند چه کسی در پنج تا ده سال آینده بر اثر سرطان خواهد مرد. در واقع، این مورد برای سربازان امریکائی پس از بمباران یوگسلاوی اتفاق افتاد. اگر چه آن‌ها حتی از مقامات خود شکایت کردند، اما هیچ نتیجه‌ای نداشت.

اما زمان آن فرارسیده است که یاد بگیریم به هشدارها باور کنیم. در واقع، در جهان ما هیچ جزیره امن و غیرقابل دسترس برای سلاح‌های تلافی‌جویانه وجود ندارد.

نقل از: [بنیاد فرهنگ ستر ایتزیک](#)

۴ فروردین-حمل ۱۴۰۲